

3000

GECE

Filistinli öğretmen Layal'ın İsrail askerleri tarafından tutuklanması ve hapisanedeki sürecini anlatan, gerçek olaylardan esinlenilmiş 2015 yapımı filmidir.

Filmin kahramanı yeni evli öğretmen Layal, bir İsraili asker tarafından öldürüldüğü eyleme karıştığı iddia edilen, yaralı genç bir adamı arabasına alarak ona yardımcı olur. İsrail askerleri durumu öğrenince Layal'i gözaltına alır. Bunun ardından sorgulama sırasında Layal, o genç adamı tanımadığını söylemesine rağmen dikkate alınmaz ve tutuklanır. Tutuklandığında hapisane müdürü ona eğer rahat bir ortamda kalmak istiyorsa işbirliği yapmasını ve Filistinli tutsakların tüm çalışmalarını haberleşmelerini nasıl sağlıyorlarsa ona söylemesi gerektiğini belirtir. Aksi takdirde hapisane onun için güvenli olmayacaktır. Daha durumun bile farkında olmayan Layal, üst araması gibi bahanelerle hem psikolojik hem de fiziksel şiddete maruz kalır. Burada tek kişilik hücreye gönderilir. Hücrede sağlık problemi yaşamasının ardından revire götürülür ve hamile olduğunu öğrenir. Onun tek kişilik hücreden çıkıp koğuşa götürülmesi gerekmektedir.

Hapishanede; hem İsraili adli tutuklular hem de Filistinli tutsaklar

bir arada tutulmaktadır. Koşulları ayrı olmasına rağmen havalandırma da bir araya gelirler. Çoğu zaman sonu kavgaya ile bitmektedir. Ve bunun cezasını sadece Filistinli tutsaklar yaşar ve tek kişilik hücrelere yollanır.

Layal de Filistinlilerin bulunduğu koğuşa götürülür. Artık onlarla birlikte kalacaktır. Burada koğuştakilerle tanışır. Lübnanlı eski bir savaşçı olan Sanaa, Layal'in müdür ile oda da uzun süre kalıp sohbet etmesinden dolayı tedbirli olmaktan emin olmaya çalışmaktadır. Sanaa diğer tutsaklar ile iletişimi sağlamada yöntemler bulan tecrübeli birisidir. Ve hapisane müdürü tarafından özellikle takip ettirilir.

Hapishanede birçok kişi ailesinden haber alamamakta, onlarla görüşmemektedir. Mektupları dahi verilmemektedir. Onlar sadece dikiş, bulaşık, yemek yapma gibi işler yapabilir. Ama okuyamaz, aileleriyle görüşemez.

Layal bu koşullarda çocuğunu dünyaya getirip getiremeyeceğini düşünürken, hapisane müdürü böyle bir şeyin olamayacağını belirtir. Ve eşini çocuğun doğamaya çağını söylemesi için aramasına izin verir. Eşi onu bu durumda yalnız bırakır. Layal her koşulu düşünür ve çocuğunu doğurmaya karar verir.

Layal gün geçtikçe hapisane ortamına alışmıştır. Diğer tutsaklar da ona çocuk doğana kadar yardım etmişlerdir.

Çocuk onlar için umut kaynağı olmuştur. Kadınlar için korumaları ve büyütmeleri gereken bir yaşam ateşine dönüşür. Onu bu kötü koşullarda bile en iyi şekilde büyütme için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Filistinli ve İsraili tutsaklar yemek yerken, televizyonda bir haber duyulur. İsraili askerler Lübnan'ı işgal edip Beyrut'a girmiştir. Ve yüzlerce sivil ölmüştür. Filistinli ve İsraili tutuklular arasında bu haberin ardından kavgaya çıkmıştır. Gardiyanların gelmesiyle herkes kendi koğuşuna dönmüştür.

Filistinli tutsaklar bir şeyler yapılması gerektiğinin farkındadır. Ve açlık grevine başlamayı düşünürler. Bu durumun yeterli olmayacağını, gardiyanların yemeklerini, temizliklerinin de yapılmaması gerektiğini düşünürler.

Tüm Filistinli tutsaklar artık açlık grevine başlamışlardır. Gardiyanların hiçbir dediklerini yerine getirmemektirler.

Gardiyanların, itiraf elde etmeye ve işbirliğe yönelik sürekli olarak yapılan şantajları da artmaktadır. Açlık grevinde olduğu için tekli

hücreye atılan Loyal burada tehdit edilir. Ve açlık grevini bırakmazsa çocuğunun elinden alınacağı söylenir. Hatta onu ikna etmek için bir başka anneyi de onun yanına gönderirler. Ve ikisi de açlık grevini bırakır. Loyal sadece oğlu için bu durumu kabul etmişken, diğer tutsağın aslında işbirlikçi olduğunu fark eder ve çocuğunu kaybetme pahasına tekrar açlık grevine başlar. Çünkü bilmemektedir ki özgür bir ülkede yaşamadığı sürece her daim o da, oğlu da tutsak olacaktır.

Kadın tutukluların öfkelerini ve açlık grevlerini hiçbir şey engelleyemez artık. Kendi imkanları ile hazırladıkları pankartlarla açlık grevinde olduklarını erkek tutukluların bulunduğu hapisaneye de duyururlar.

Ellerindeki metal tüm eşyalarla ses çıkarma eylemi yaparlar. Barikatları hazırlayarak gardiyanların içeri girmelerini yavaşlatırlar. Hem açlıklarıyla, hem hapisanede ölen yoldaşlarının hıncıyla Filistin'inin tutsak sesleri olmaya çalışırlar. Gaz ve işkence ile kuşatma altına alınarak çok sert şekilde müdahale olur. Hiçbir baskıya zulme baş eğmeyen kadınlar yarı baygın halde bile eylemlerine devam etmişlerdir.

"Her zamanki gibi hücrem beni

kurtardı. Paslanmış aklımla ve harcanmış fikirlerimle birlikte. Tavanda özgür benliğimi gördüm. Bir orman gibi cephede isimlerini kaybeden dostlarımin yüzlerini ve her zamanki gibi hücrem beni ölümden kurtardı."

Sözü ile kararlılığın ve güçlü iradenin yenilmezliği göstermişlerdir.

Hapishanede açlık grevi devam ederken bir haber daha duyulur. Filistin Kurtuluş Örgütü 4765 Filistinli ve Lübnanlı mahkumun serbest bırakılması karşılığında Güney Lübnan'da ele geçirilen 6 İsrail askeri geri vereceğini açıklar. Bu durum hapishanede büyük sevinç yaşatır. Ailelerine kavuşma ve özgürlüklerini elde etme duygusu eylemlerinin zaferidir adeta.

Loyal'in ve diğer kadın tutsakların yaşadıkları zulmü, acıyı, ve kazanımları gerçekçi bir şekilde bu filmde bulmaktayız. 80'li yılları konu alan bu filmdeki hayatlar günümüzde de devam etmektedir.

Filistin Esirler Cemiyetinin de aralarında bulunduğu kurumların hazırladığı rapora göre, günümüzde İsrail hapishanelerinde 481'i işgal altındaki Doğu Kudüs'ten olmak üzere 57'si kadın, 300'ü çocuk yaklaşık 7 bin Filistinli tutsak

bulunuyor. Bu onlardan sadece birinin hikayesidir...

Yönetmen: Mai Masri
Editör: Michele Tyan
Senaryo: Mai Masri
Oyuncu direktörleri: Salim Abu Jabal, Najwa Mubarki
Oyuncular: Maisa AbdElhadi, Nadira Omran, Yussuf Abu-Warda, Laura Hawa, Rakeen Saad, Khitam Edelbi, Hana Chamoun

Hazal KARA